

Rüya

– Melike MELİS · 05 Aralık 2013

RÜYA

Rüzgar başladı, düşündüğümüz gibi
martılar kaçtı denizlerden avuçlarımızdaki yuvaya
aynanın önünde kol düğmelerin
asma yapraklarında misket kokusu
şarabı dokumuş üzüm...

gidiyorsun..

gürültülü hüznü fırtınanın, alnımda bıraktığın ter
ve solosu gitarın: "sesinde şarkısı aşkın!"
ikimizin, hani o kardan kalan
ekose eteğimdeki
kızıl yüreğimde... hani o ezgili çiçek..

git!

bakmıyorsun bile ardına gözlerimde yaşlar
sokak lambasının ışığında yağmur
yıkıyor anılarımızı, rüzgarla ürpererek
aşığındım hani her iklimde
hasrete keder gidiyorsun öylece..
koşuyorum ardından
ayakkabılarımın bağcıkları çözülüyor
dolanıyor ayaklarım
düşüyorum sevdana

gitme!

aramızda bir karanfillik mesafe
bu sokak ikimize de çıkmaz diyorsun
kanıyor düşlerim
ben şimdi uzaklara itilmiş bir kadın
sen elleri çiçeksiz sevgili

hani aşk ikizleriydik yorgun sularda
şarkılara yaslanırdık karanlık geceler, şiirlere
bardaktan boşanırdı öpüşmelerimiz

gittin!

saçlarımın buklesi omuzlarında
kanıyor dudaklarım veda sözleriyle
elveda diyor talihim
elveda hayaller, anılara kalacağız artık
bu yaz akşamında.
bize değil ama
yorgun ve aldatılmış yazgıya, hep kırılğan

kal!

henüz lanetlenmeden koruganları kalplerimizin
kazalım son kez AŞK siperini
terkedilmenin savaşında
muzaffer bir çift kartal gibi yırtarak gökleri!

uyandığımda o şafak vakti yoktun yanımda
alnımda masmavi bir yara...

sana saklamıştım beni...

Melike MELİS/ İstanbul
Kalinihta Girit